

мъни. Освѣнъ насъ тукъ има още много черни камъни; тѣ сж като насъ челоуѣци, които сж дошле тукъ, за да търсятъ нѣщата, които ти казала магестницата.

Зорка сполучила да откъсне едно клонче отъ пойното дърво и да палѣе въ едно шише вода отъ златниятъ шадарванъ. Въ това врѣме тя видѣла своитѣ брати съ тѣхнитѣ хубави конѣе и се зарадвала много, че ги намѣрила. Тогавъ всичкитѣ се онжтили радостни и весели къмъ дома си, заедно съ тритѣ сжжкоуѣнни нѣща.

Съ тѣхъ заедно тръгнали и другитѣ челоуѣци, които отъ много врѣме лежали на черни камъни въ това пусто мѣсто. Като стигнали въ палата, всичкитѣ останжали да слуговатъ на малката Зорка, която съ умѣтъ си и юначеството си е сполучила да ги избави отъ проклятието на магестницата.

С Л Ъ П И Я П Р О С Я К Ъ .

Въ единъ хубавъ майски день, когато златното слънце се приготвюване да позлати върховетѣ на разцвѣтѣлитѣ дръвета, въ една уличка на селото А . . . се говорѣше вече, че жената на просяка дѣдо Иванъ, родила дѣте. Да истина бѣше това. Да сте отъ негдѣ да надникните въ бѣдната колибка на просяка да видите, Боже, каква голѣма радость въ този часъ. Дѣдо Иванъ не е вече сиромахъ, нито пѣкъ просякъ. Никой, никой, даже и най-голѣмитѣ богаташи отъ града не могатъ се сравни съ неговото богатство. Засмѣнъ до уши, щастливъ чи ще чуе отъ устата на едно гжльбоче сладката дума „Тате“, той постоянно влизаше, излизаше отъ колибката, като прѣчистваше вѣнъ и вжтрѣ, за да се приготвжтъ добрѣ да посрѣвжжтъ този тѣхенъ „ангелъ утѣшителъ“ на старость,